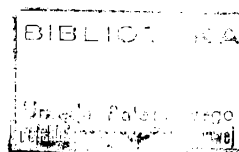

20 maja 1927 r.

B67ol 1/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 5774.

Kl. 64 c 16.

Albrecht Drees
(Katowice, Polska).

Syfon do piwa.

Zgłoszono 31 stycznia 1925 r.
Udzielono 8 września 1926 r.

Wynalazek dotyczy syfonu do piwa, używanego w gospodarstwie domowym i w restauracjach.

Dotychczas znane syfony mają następujące wady:

1) z zewnątrz nie można poznać, czy syfon jest napełniony, czy też próżny, ponieważ szklane naczynie, czerpiące piwo jest umieszczone w drewnianym lub metalowym naczyniu, 2) przy braku odpowiedniego ciśnienia jest bardzo trudno opróżnić syfon i dlatego pozostałe piwo psuje się, 3) wszystkie dotychczasowe syfony są nieporęczne i mało nadają się do użytku.

Niniejszy wynalazek usuwa te wady w ten sposób, że szklany zbiornik na piwo za-

myka się samoczynnie tak szczelnie, że można go pod ciśnieniem ładować dwutlenkiem węgla. W tym celu żeby zabezpieczyć zbiornik od rozerwania wskutek zbyt wysokiego ciśnienia, zaopatrzone nakrywą zbiornika w bezpiecznik, który wskazuje ciśnienie wewnętrzne i otwiera się tylko w tym wypadku, gdy ciśnienie jest wysokie. Wykonanie bezpiecznika może być rozmaite.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku, a mianowicie na fig. 1 w rzucie pionowym, fig. 2 przedstawia nakrywą w widoku z góry, fig. 3 i 4 przedstawiają w przekrojach dwie odmiany bezpiecznika, w większej skali.

Szklany zbiornik 1 ma kształt kulisty lub gruszkowy, gdyż forma ta jest najodpowiedniejsza dla naczyń z wewnętrznym ciśnieniem. Na nakrywce 2 zbiornika znajduje się wentyl spustowy 3 i bezpiecznik 4, który jest wkręcony w otwór wlewowy i składa się (fig. 3) z osłony 5, zwężającej się do zewnątrz i zaopatrzonej w elastyczną zatyczkę 6, która w miarę wzrostu ciśnienia wysuwa się coraz bardziej naprzód i wreszcie wyskakuje, jeżeli ciśnienie wewnętrzne jest za wielkie. Położenie zatyczki umożliwia określenie wielkości ciśnienia wewnętrznego. Dobrze jest jeżeli zwężenie osłony jest stopniowe (fig. 3), bo wtedy można średnicę zwężenia w ten sposób dobrać, że zatyczka przeskakuje z jednego stopnia na drugi przy pewnym doświadczalnie określonym ciśnieniu, przyczem bezpiecznik jest tak wykonany, że zatyczka (gumowy korek) wchodzi w najwęższą część 7 zwężającej się osłony wtedy, gdy ciśnienie wewnętrzne osiągnie swą najwyższą wartość, potrzebną do całkowitego wydzielenia piwa. Położenie zatyczki 7 można obserwować bezpośrednio z zewnątrz.

Bezpiecznik może mieć też takie zastosowanie, jak to uwidoczono na fig. 4. Składa się on z gumowej błony 8, która przy wzroście ciśnienia ugina się na zewnątrz, a przy zbyt wielkim ciśnieniu pęka. Określenie wielkości ciśnienia jest dzięki temu umożliwione, że błona 8 jest zaciśnięta zapomocą pierścieniowej nakrętki 9, mającej przekrój odwróconego U, przyczem na wewnętrznej ścianie tej nakrętki znajdują się żeberka 10, 11 tak, że wysokość ciśnienia określa się podług tego, do którego żeberka przylega błona.

Bezpiecznik służy zarazem jako wskaźnik ciśnienia.

Rura 12 jest połączona z wentylem spustowym. Zawór 13 służy zarazem jako wentyl wpustowy dla kwasu węglowego, ponieważ jest tak wykonany, że może być połączony ze zbiornikiem kwasu węglowego.

Niniejszy syfon ma tę zaletę, że zbiornik jego jest szklany i dzięki temu zawartość syfonu jest widoczna, a od pęknięcia zabezpiecza go bezpiecznik, umożliwiając zarazem zastosowanie tak wysokiego ciśnienia wewnętrznego, że wypróżnienie zbiornika może być całkowite. Gdyby ciśnienie wewnętrzne z jakiegokolwiek powodu zmalało, to można odkręcić bezpiecznik, a piwo ze zbiornika wylać i zużyć.

Niniejszy syfon nadaje się nie tylko do użytku w gospodarstwie domowym, lecz także może mieć zastosowanie w handlu. Syfon jest wygodny do noszenia, jeżeli uchwyt, służący do umocowania nakrywki jest zaopatrzony w dwa przeciwległe czopty 14, do których przymocowuje się rączkę z drutu lub podobnego materiału.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Syfon do piwa, znamienny tem, że zbiornik piwa jest zaopatrzony w nakrywkę, w której obok zaworu spustowego, służącego zarazem do wprowadzania kwasu węglowego, znajduje się bezpiecznik.

2. Syfon do piwa według zastrz. 1, znamienny tem, że zbiornik piwa jest szklany i ma kształt kulisty lub gruszkowaty.

3. Syfon do piwa według zastrz. 1, znamienny tem, że bezpiecznik można wyśrubować z otworu wlewowego, znajdującego się w nakrywce.

4. Syfon do piwa według zastrz. 1, znamienny tem, że bezpiecznik składa się z osłony, zwężającej się w kierunku wewnętrznym, a w osłonie tej znajduje się elastyczna zatyczka, która w miarę wzrostu ciśnienia wysuwa się coraz bardziej naprzód, wreszcie wyskakuje z osłony, gdy ciśnienie wewnętrzne przekroczyło dopuszczalną wielkość.

5. Syfon do piwa według zastrz. 1 i 4, znamienny tem, że bezpiecznik jest zaopatrzony w błonę, zaciśniętą wzdłuż obwodu tak, że pod działaniem wzrastającego ci-

śnienia wewnętrznego błona ta wygina się coraz bardziej nazewnątrz, przyczem wewnętrzna powierzchnia osłony, w której znajduje się błona jest zaopatrzona w pierścieniowe żeberka, umożliwiające określenie wielkości uginania się błony i tem samym wielkości wewnętrznego ciśnienia, na-

tomiast przy przekroczeniu przez ciśnienie dopuszczalnej granicy błona pęka.

Albrecht Drees.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

